RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 56.345/3
van 12 juni 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de voorwaarden voor de erkenning en de subsidie van gemandateerde voorzieningen, coördinatiepunten en flexibele opvangpools van doelgroepwerknemers, en de voorwaarden voor de toestemming en de subsidie van lokale diensten buurtgerichte buitenschoolse opvang, en de voorwaarden voor een aanvullende subsidie voor organisatoren met een vergunning groepsopvang en een plussubsidie’

Op 13 mei 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de voorwaarden voor de erkenning en de subsidie van gemandateerde voorzieningen, coördinatiepunten en flexibele opvangpools van doelgroepwerknemers, en de voorwaarden voor de toestemming en de subsidie van lokale diensten buurtgerichte buitenschoolse opvang, en de voorwaarden voor een aanvullende subsidie voor organisatoren met een vergunning groepsopvang en een plussubsidie’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 mei 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein Thielemans, eerste auditeur, en Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 juni 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.[1]

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 25 mei 2014 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot herinvoering van de regeling inzake de erkenning en de subsidiëring van gemandateerde voorzieningen, coördinatiepunten en pools voor flexibele opvang, die thans is vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 ‘houdende de voorwaarden voor de erkenning en subsidiëring als gemandateerde voorziening, coördinatiepunt en flexibele opvangpool van doelgroepwerknemers’, dat wordt opgeheven. Een gemandateerde voorziening is een organisator die erkend wordt door het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin (hierna: Kind en Gezin) als aanspreekpunt voor gezinnen om informatie te verstrekken over flexibele en occasionele opvang van kinderen en voor het beheer van een flexibele opvangpool. Een coördinatiepunt oefent enkel een informatiefunctie uit. Een flexibele opvangpool is een organisator die door Kind en Gezin erkend wordt om doelgroepwerknemers in te zetten voor flexibele en occasionele kinderopvang (dit is de voorschoolse kinderopvang van baby’s en peuters) en buitenschoolse opvang. De flexibele opvangpool kan ook opvang aan huis aanbieden. In het ontwerp worden voorwaarden bepaald tot erkenning van de gemandateerde voorzieningen, de coördinatiepunten en de flexibele opvangpools. De gemandateerde voorzieningen, de coördinatiepunten en de flexibele opvangpools moeten bovendien voldoen aan de voorwaarden bedoeld in het decreet van 22 december 2006 ‘houdende de lokale diensteneconomie’ en het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007 ‘betreffende de lokale diensteneconomie’. Het ontwerp regelt onder meer de inzet van doelgroepwerknemers en hun begeleiding en opleiding door de gemandateerde voorziening of de flexibele opvangpool, waarbij specifieke voorwaarden worden gesteld waaraan de

[1] De toegemeten termijn van dertig dagen, waarbinnen nog tal van andere adviesaanvragen dienden te worden behandeld, is, gelet op de aan de afdeling Wetgeving ter beschikking staande magistraten, te kort om, zelfs wat betreft de genoemde punten, een uitgediept advies te kunnen geven over een dermate complex en omvangrijk ontwerp als het voorliggende. Het advies dient met dit voorbehoud te worden gelezen.

opleidingstrajecten en de doelgroepwerknemers dienen te voldoen. Ook zijn bepalingen opgenomen betreffende de tegemoetkomingen voor de doelgroepwerknemers.

Daarnaast wordt ook de regeling hernomen inzake de lokale diensten buurtgerichte opvang, die vervat was in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 'houdende de voorwaarden voor toestemming en subsidiëring van lokale diensten buurtgerichte kinderopvang', dat reeds is opgeheven met ingang van 1 april 2014.[2] Een lokale dienst buurtgerichte opvang is een dienst die door Kind en Gezin wordt erkend om een toegankelijke en laagdrempelige buitenschoolse opvang te realiseren voor schoolgaande kinderen, waarbij de participatie van kwetsbare gezinnen en een sterke lokale inbedding centraal staan. Het ontwerp regelt de toestemming door Kind en Gezin voor de oprichting van die diensten en de subsidiëring ervan. De lokale diensten buurtgerichte opvang leveren inspanningen om vanuit kansengroepen kinderbegeleiders aan te werven.

Ook de lokale diensten buurtgerichte opvang moeten voldoen aan voorwaarden bepaald in decreet van 22 december 2006 en het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007. Het ontwerp bevat onder meer bepalingen inzake het uitwerken van begeleidings- en opleidingstrajecten voor de doelgroepwerknemers die zij in dienst hebben, en regelt de tegemoetkomingen aan deze diensten.

In het ontwerp zijn ook nog bepalingen opgenomen inzake het verlenen van een subsidie door het Vlaams Departement Werk en Sociale Economie aan organisatoren van een vergunde groepsopvang met plussubsidie, als bedoeld in het decreet van 20 april 2012 'houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters', voor de tewerkstelling en de realisatie van de begeleiding en de opleiding van doelgroepwerknemers.

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 2014.

BEVOEGDHEID

4. Het ontwerp heeft onder meer betrekking op de subsidiëring van flexibele en occasionele kinderopvang, en van laagdrempelige en buurtgerichte kinderopvang, waarbij ook doelgroepwerknemers in de sociale economie worden tewerkgesteld en begeleid. Voor het regelen van de organisatie van kinderopvang is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd op grond van artikel 5, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', op grond waarvan de gemeenschappen bevoegd zijn voor "het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen". Van die bevoegdheid is niet uitgesloten het nemen van maatregelen die een tewerkstellingsbevorderend effect hebben, voor zover die maatregelen kunnen worden gesitueerd binnen het raam van specifieke regelgeving betreffende deze aangelegenheid, bijvoorbeeld het stimuleren van het kwaliteitsbeleid binnen de sector van de kinderopvang of het verruimen van het aanbod binnen die sector.[3]

---

[2] Bij artikel 67, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 'houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters'.

[3] Adv.RvS 36.510/VR van 12 februari 2004 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 7 mei 2004 'houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang', *Parl.St.* Vl.Parl. 2003-04, nr. 2216/1, 33.

Het decreet van 22 december 2006 ‘houdende de lokale diensteneconomie’, waarbij een loon- en omkaderingspremie wordt toegekend aan werknemers uit de lokale diensteneconomie en waarop in het ontwerp wordt voortgebouwd, regelt een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheden van de gewesten, meer bepaald tot de bevoegdheid inzake het economisch beleid (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) en gewestelijke bevoegdheden inzake het tewerkstellingsbeleid (artikel 6, § 1, IX, van die bijzondere wet). De subsidiëring die betrekking heeft op het inzetten van doelgroepwerknemers is derhalve in principe een gewestbevoegdheid: dit geldt bijvoorbeeld voor het toekennen van een loonpremie voor het rendementsverlies ingevolge het inschakelen van doelgroepwerknemers, of voor de algemene vergoeding voor de vereiste omkadering die voortvloeit uit het werken met doelgroepwerknemers.

De gemachtigde is het ermee eens dat het ontwerp is gesteund op de genoemde bevoegdheidsgronden, zoals ook blijkt uit de ingeroepen rechtsgronden.

Er moet echter worden vastgesteld dat de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden in het te nemen besluit volledig verstrengeld worden uitgeoefend, wat problematisch is voor de toepassing ervan in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar enkel de bepalingen die een gemeenschapsaangelegenheid regelen, toepassing kunnen vinden (ten aanzien van de zogenaamde unicommunautaire instellingen). Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid dient in het ontwerp een onderscheid te worden gemaakt tussen de bepalingen van het ontwerp op grond van hun bevoegdheidsrechtelijke grondslag. De gemachtigde beaamt voorts dat, wil men de beoogde regeling op een gelijkaardige wijze wat betreft het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad tot stand brengen, het sluiten van een samenwerkingsakkoord met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest noodzakelijk zal zijn. Uiteraard kunnen in het ontwerp geen bepalingen worden opgenomen die de uitoefening van gewestbevoegdheden in dat gebied betreffen (zie opmerking 5.1).

5. Een aantal bepalingen van het ontwerp doen bovendien nog andere bevoegdheidsrechtelijke vragen rijzen.

5.1. De vraag rijst vooreerst of artikel 33, tweede lid, van het ontwerp doorgang kan vinden. In die bepaling worden specifieke voorwaarden gesteld voor de aanwerving van doelgroepwerknemers in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het dient te gaan om doelgroepwerknemers die voldoen aan de voorwaarden voor gesubsidieerde contractuelen en, wanneer het gaat om niet-gekwalificeerde werknemers, dienen de opleidingstrajecten aan een aantal voorwaarden te voldoen, onder meer dat de flexibele opvangpool begeleidings- en opleidingstrajecten uitwerkt voor die werknemers. Aldus lijkt de gewestbevoegdheid inzake het tewerkstellingsbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te worden uitgeoefend, waartoe het Vlaamse Gewest niet bevoegd is.

Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt ten aanzien van artikel 40, eerste en tweede lid, van het ontwerp, waar de loonpremie wordt geregeld voor doelgroepwerknemers van de gemandateerde voorziening en de flexibele opvangpool in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voor artikel 41 van het ontwerp, waarbij aan de gemandateerde voorziening en de flexibele opvangpool in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een “aanvullende” omkaderingspremie van 14.903,39 euro op jaarbasis wordt toegekend, en voor artikel 70 van het ontwerp, naar luid waarvan de lokale dienst buurtgerichte buitenschoolse opvang in het tweetalige

gebied Brussel-Hoofdstad bovenop de in de artikelen 67 en 68 bedoelde subsidies een omkaderingspremie kan krijgen van Kind en Gezin van maximaal 13.545,20 euro. Volgens de gemachtigde zijn de in dat gebied toegekende premies hoger omdat er aldaar geen tussenkomst is van het Departement Werk en Sociale Economie, waardoor bevestigd wordt dat een gewestbevoegdheid wordt uitgeoefend.

5.2. Tweedens kan Kind en Gezin, dat een gemeenschapsinstelling is, er bezwaarlijk mee worden belast om premies te verschaffen die kunnen worden gekoppeld aan het gewestelijke tewerkstellingsbeleid. Gelet hierop kan artikel 36, eerste lid, van het ontwerp, voor zover erin gewag wordt gemaakt van de maximale loonpremie verstrekt door Kind en Gezin, slechts doorgang vinden voor zover die premie kan worden gekoppeld aan specifieke doelstellingen van het beleid inzake kinderopvang. Volgens de gemachtigde is dat laatste wel degelijk het geval, omdat de premie is gekoppeld aan de voorwaarden van specifieke dienstverlening die in het te nemen besluit worden opgelegd.[4]

Een gelijkaardige opmerking kan worden gemaakt ten aanzien van de door Kind en Gezin uit te keren omkaderingspremie bedoeld in artikel 37, *in fine*, van het ontwerp.

Om dezelfde redenen kan Kind en Gezin er niet mee worden belast om op verzoek van het Departement Werk en Sociale Economie de erkenning en de subsidiëring als gemandateerde voorziening, coördinatiepunt of flexibele opvangpool of de toestemming om te fungeren als lokale dienst en de daarbij horende subsidie in te trekken of te schorsen om redenen die rechtstreeks verband houden met de tewerkstelling of begeleiding van doelgroepwerknemers (artikel 77, eerste lid, 3°, van het ontwerp).

RECHTSGROND

6.1. Luidens de aanhef vindt het ontworpen besluit rechtsgrond in de artikelen 6 en 9 van het decreet van 17 oktober 2003 ‘betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen’, in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’ en in het decreet van 22 december 2006 ‘houdende de lokale diensteneconomie’.

6.2.1. Het ontwerp vindt in de eerste plaats rechtsgrond in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004. Luidens dat artikel kan de Vlaamse Regering in het raam van de taak van Kind en Gezin vermeld in de artikelen 5 tot 8 van hetzelfde decreet, nadere regels bepalen met betrekking tot de normen en de voorwaarden om initiatieven toe te staan of te subsidiëren, met dien verstande dat de toelatings- of erkenningsbeslissing bij Kind en Gezin berust. In dit geval betreft het een taak bepaald in artikel 6 van het decreet van 30 april 2004.

6.2.2. Artikel 74 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 13, § 4, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 in zoverre Kind en Gezin en het Agentschap Zorginspectie worden belast met de uitoefening van het toezicht op de naleving van het te nemen besluit, althans voor zover het uitvoering geeft aan dat decreet. Aangezien de bevoegdheden van de ambtenaren belast met het

[4] De vraag rijst dan wel hoe ten aanzien van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie kan worden verantwoord dat de premie enkel wordt toegekend aan doelgroepwerknemers, en niet aan andere werknemers die evenzeer kunnen bijdragen aan de beoogde specifieke dienstverlening.

toezicht in artikel 13, § 4, tweede lid, van het decreet van 30 april 2004 worden bepaald, zonder dat daarbij nog een verdere delegatie aan de Vlaamse Regering wordt verleend, dient artikel 74 van het ontwerp evenwel te worden beperkt tot de aanwijzing van Kind en Gezin en de personeelsleden van Zorginspectie als diegenen die zijn belast met het toezicht op de bepalingen van het te nemen besluit die uitvoering verlenen aan het genoemde decreet. De bepalingen waarin bepaalde toezichtsbevoegdheden worden toegekend aan Kind en Gezin en aan de betrokken personeelsleden van het agentschap Zorginspectie, dienen derhalve te worden weggelaten. De toegekende toezichtsbevoegdheden sporen overigens niet geheel met de in de genoemde decretale bepaling toegekende bevoegdheden.

6.2.3. Voor het overige wordt verwezen naar opmerking 6.3.1. Indien de aldaar genoemde bepalingen van het decreet van 20 april 2012 mede als rechtsgrond voor het ontworpen besluit worden beschouwd, kan het toezicht op de naleving van de bepalingen van het te nemen besluit die betrekking hebben op subsidies uit titel 2 van het ontwerp aan organisatoren die onder het toepassingsgebied van het decreet van 20 april 2012 vallen, niet gebeuren op grond van artikel 13, § 4, van het decreet van 30 april 2004, maar zal ook een toezichtsregeling op grond van het decreet van 20 april 2012 moeten worden ingevoegd.

6.2.4. Voor de bepalingen van het ontwerp waarbij taken aan Kind en Gezin worden toevertrouwd, wordt, onder voorbehoud van wat *sub* 5.2 is opgemerkt, rechtsgrond geboden door artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004, gelezen in samenhang met artikel 6 ervan.

6.2.5. In artikel 56 van het ontwerp wordt als subsidievoorwaarde gesteld dat de lokale dienst buurtgerichte buitenschoolse opvang die is gegroeid vanuit een BND-project[5] voldoet aan de voorwaarden voor een attest van toezicht voor buitenschoolse groepsopvang, vermeld in een aantal artikelen van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang[6]. In die mate dat die bepaling impliceert dat de lokale dienst beschikt over een attest van toezicht, moet worden herinnerd aan advies 45.812/3 van 3 februari 2009 over het ontwerp dat heeft geleid tot het (thans opgeheven) besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2009 ‘houdende de regeling van het attest van toezicht voor zelfstandige opvangvoorzieningen’. In dat advies (zie opmerking 3) kwam de Raad van State tot de conclusie dat noch artikel 12 van het decreet van 30 april 2004, noch enige andere bepaling van hetzelfde decreet, noch de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering rechtsgrond kunnen bieden voor een regeling inzake het verkrijgen van een attest van toezicht. Daaruit volgt dat er ook geen rechtsgrond bestaat voor het opleggen van de genoemde subsidievoorwaarde.

6.3.1. In de aanhef van het ontwerp wordt geen melding gemaakt van het decreet van 20 april 2012. Nochtans bevat het ontwerp ook bepalingen inzake subsidies aan kinderopvang, die wordt gedefinieerd als de kinderopvang vermeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van het decreet van 20 april 2012. Meer bepaald kunnen de subsidies geregeld in de titels 2 en 4, niet alleen worden

[5] Project kinderopvang van een buurt- en nabijheidsdienst dat geselecteerd is door de raad van bestuur van Kind en Gezin op basis van het experimentele kader van 26 mei 2004, en dat op basis daarvan in aanmerking komt voor subsidie (artikel 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2007 ‘houdende de voorwaarden voor toestemming en subsidiëring van lokale diensten buurtgerichte kinderopvang’).

[6] Besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de voorwaarden voor erkenning en attest van toezicht en het kwaliteitsbeleid voor buitenschoolse gezinsopvang en groepsopvang’. Dit besluit is nog niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

verstrekt aan organisatoren van buitenschoolse opvang (hetgeen mogelijk is op grond van artikel 12 van het decreet van 30 april 2004), maar ook aan organisatoren die onder de toepassing vallen van het decreet van 20 april 2012.

Het decreet van 20 april 2012 regelt de organisatie van de kinderopvang, waaronder wordt verstaan de opvang van baby's en peuters tot ze naar de kleuterschool gaan. Bij dat decreet wordt de vergunningsplicht ingesteld, worden de vergunningsvoorwaarden bepaald en wordt de subsidiëring van de organisatoren met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang geregeld. Wat dit laatste betreft wordt in het genoemde decreet in een basissubsidie voorzien, daarbovenop in een subsidie voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen betalen op basis van hun inkomen en voor de realisatie van de toegang tot de kinderopvang voor gezinnen die beantwoorden aan bepaalde kenmerken, daarbovenop in een subsidie voor de realisatie van kinderopvangopdrachten ter ondersteuning van kwetsbare gezinnen, daarbovenop in een subsidie voor de organisatie van kinderopvang met flexibele openingstijden, voor inclusieve kinderopvang, en voor de ondersteuning van specifieke opdrachten, en daarnaast in een subsidie voor het lokaal loket kinderopvang en voor de organisator voor een vergunning voor opvang aan huis. Tot nog toe zijn de basissubsidie, de subsidie voor inkomenstarief, de plussubsidie en de subsidie voor inclusieve kinderopvang nader geregeld in het Subsidiebesluit van 22 november 2013.[7]

Aangezien het decreet van 20 april 2012 voortaan de decretale regeling is inzake de kinderopvang die binnen het toepassingsgebied van dat decreet valt, en in vergelijking met artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 te beschouwen valt als een *lex specialis*, die voorrang heeft, rijst de vraag of nog kan worden teruggevallen op dat artikel om de subsidiëring te regelen van organisatoren waarop het decreet van 20 april 2012 van toepassing is.

De gemachtigde verschafte over deze vraag de volgende toelichting:

> "Inderdaad zullen subsidies voor de activiteit kinderopvang in principe alleen nog op basis van het decreet van 20 april 2012 toegekend worden. De subsidies in dit besluit zijn echter niet bedoeld om de kinderopvang of buitenschoolse opvang als activiteit te regelen, maar zoals in artikel 2 vermeld is dit BVR bedoeld om subsidies te regelen voor de coördinatie van vragen van ouders naar bepaalde types opvang, tewerkstelling van doelgroepwerknemers en buurtgerichte buitenschoolse opvang. In die zin betreffen het dus subsidies die wel degelijk een rechtsgrond vinden in het decreet van 30 april 2004. Voor tewerkstelling en coördinatie van kinderopvang is er geen rechtsgrond in het decreet van 20 april 2012."

Het is niet onmogelijk het verstrekken van informatie over flexibele opvang (door de gemandateerde voorziening of het coördinatiepunt) af te splitsen van het organiseren van de kinderopvang en te bepalen dat het regelen van het eerste gebeurt op grond van artikel 12 van het decreet van 30 april 2004, terwijl het regelen van het tweede gebeurt op grond van het decreet van 20 april 2012, maar het lijkt logischer het verstrekken van informatie te zien als een onderdeel van het regelen van de kinderopvang. Wanneer de functie vervuld wordt door een organisator die onder het toepassingsgebied van het decreet van 20 april 2012 valt, dient de subsidiëring dan te gebeuren

[7] Besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 'houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters'.

op grond van dat decreet. Rechtsgrond daartoe kan worden geboden door artikel 10, 3°, van het decreet van 20 april 2012.

6.3.2. Het beheren van een flexibele opvangpool en het actief zijn als een flexibele opvangpool kunnen moeilijk anders gezien worden dan als het organiseren van kinderopvang.

Wanneer het gaat om een organisator die onder het toepassingsgebied van het decreet van 20 april 2012 valt, dient de regeling ervan, en bijgevolg de subsidiëring ervan, voor zover ze aansluiten bij de gemeenschapsbevoegdheid inzake gezinsbeleid, op grond van dat decreet te gebeuren. Wat de subsidiëring betreft, is de rechtsgrond te vinden in artikel 10, 1°, ervan. In het ontwerp wordt ook opvang aan huis door de flexibele opvangpool geregeld. De subsidiëring ervan kan worden geregeld op grond van artikel 11, 2°, van het decreet van 20 april 2012.

6.3.3. Betreffende de rechtsgrond van artikel 71 van het ontwerp, verschafte de gemachtigde de volgende toelichting:

> “Er zijn lokale diensten die zelf geen erkenning hebben. Voor 1 april hing een erkenning immers samen met subsidie als erkende buitenschoolse opvang. Om het dus toch ook mogelijk te maken voor deze lokale diensten om een subsidie inclusieve opvang te ontvangen, wordt dit hier ingeschreven. Het betreft dus een nieuw recht op subsidie.”

Het genoemde artikel kan enkel rechtsgrond vinden in artikel 10, 2°, van het decreet van 20 april 2012.

6.4. Het is niet meteen duidelijk welke de rechtsgrond is voor artikel 72 van het ontwerp, naar luid waarvan het Departement Werk en Sociale Economie aan een organisator van een vergunde groepsopvang met plussubsidie een bijkomende subsidie kan toekennen voor de tewerkstelling en de realisatie van de persoonlijke en dagelijkse begeleiding en opleiding van doelgroepwerknemers. Deze kan alleszins geen rechtsgrond vinden in het decreet van 30 april 2004, noch in het decreet van 20 april 2012, noch in het decreet van 22 december 2006, waar de subsidiëring beperkt blijkt te zijn tot een loon- en omkaderingspremie.

6.5. Artikel 28 van het ontwerp is volgens de gemachtigde bedoeld als uitvoering van artikel 6, § 1, van het decreet van 17 oktober 2003. Dat artikel kan inderdaad (mede) rechtsgrond vinden in de genoemde bepaling, op voorwaarde dat het herschreven wordt als een bepaling waarbij vereisten worden opgelegd betreffende het kwaliteitshandboek.

6.5.1. In zoverre het ontworpen besluit strekt tot het toepassen van het decreet van 22 december 2006 ‘houdende de lokale diensteneconomie’ op de tewerkstelling in de in het ontwerp bedoelde sectoren en tot het bepalen in het raam daarvan van bijkomende voorwaarden voor die tewerkstelling, kan het worden gesteund op de artikelen 4, §§ 1 en 2, 6 en 7 van dat decreet, al dan niet gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Evenwel dient te worden vermeden bepalingen uit het decreet van 22 december 2006 of van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007 over te nemen of er zonder meer naar te verwijzen.

6.5.2. Artikel 75 van het ontwerp, waar bepaald wordt dat het toezicht op de naleving van de bepalingen vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007, wordt uitgeoefend door de sociaalrechtelijke inspecteurs en het Departement Werk en Sociale Economie,

is niet in overeenstemming met artikel 9 van het decreet van 22 december 2006, waar enkel gewag wordt gemaakt van de sociaalrechtelijke inspecteurs. Het is overigens onnodig dit artikel te herhalen in het ontworpen besluit.

6.6. Uit de artikelen 34, 35, 62, 64 en 66 van het ontwerp volgt dat de verantwoordelijke, de kinderbegeleider en de doelgroepwerknemer een uittreksel uit het strafregister en een attest van medische geschiktheid moeten voorleggen, dat overigens bewaard wordt. Deze regeling houdt een beperking in van het recht op privéleven. Voor een dergelijke beperking is een uitdrukkelijke decretale basis vereist, mede gelet op het in artikel 22, eerste lid, van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel. Artikel 10, vijfde en zesde lid, van het decreet van 30 april 2004 verschaft zulk een basis, maar enkel in zoverre de genoemde documenten aan Kind en Gezin dienen te worden bezorgd, wat derhalve niet volstaat om volledig rechtsgrond te bieden voor de genoemde artikelen van het ontwerp.

VORMVEREISTEN

7. Krachtens artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns- Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat)-pleegzorgers’ is de Vlaamse Regering verplicht om aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid advies te vragen over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van “strategisch belang” zijn.

Volgens de gemachtigde werd het advies van de genoemde strategische adviesraad niet gevraagd om volgende reden:

> “Er werd geen advies gevraagd aangezien het bestaande besluit gewoon werd overgenomen in afwachting van het maken van een nieuw beleid hierover. Bij het BVR dat dit najaar zal opgemaakt worden, zal wel advies gevraagd worden.”

In die mate dat inderdaad geen nieuwe beleidskeuzes worden gemaakt in het ontwerp,[8] en de uit te vaardigen regeling effectief een overgangsregeling is, kon de Vlaamse Regering, die daaromtrent over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt, oordelen dat het ontworpen besluit niet van strategisch belang is, zodat het advies van de genoemde adviesraad niet vereist is.

8. Betreffende artikel 28 van het ontwerp, waarbij uitvoering wordt gegeven aan artikel 6, § 1, van het decreet van 17 oktober 2003 (zie opmerking 6.5), wordt bij artikel 6, § 3, van hetzelfde decreet overleg met de sector voorgeschreven.

De gemachtigde verklaarde:

> “Deze bepaling stond reeds in het BVR van 2009 en werd gewoon overgenomen. Hierover werd nu dus geen overleg meer gepleegd met de sector.”

[8] Binnen de beschikbare tijd kon niet worden nagegaan in hoeverre in het ontwerp bestaande regelingen worden hernomen dan wel nieuwe elementen worden ingevoerd.

Het gaat inderdaad om een bepaling die grotendeels identiek is aan artikel 35 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009. Voor zover toentertijd overleg met de sector is gepleegd, dient dat vormvereiste thans niet meer te worden vervuld.

9. Met toepassing van artikel 11, tweede lid, van het decreet van 22 december 2006 dienen besluiten ter uitvoering van dit decreet te worden voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Aangezien mede uitvoering wordt verleend aan dit decreet, dient dit vormvereiste alsnog te worden vervuld.

10. Volgens de gemachtigde werd het ontwerp niet aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om volgende reden:

> "[H]et BVR werd niet aangemeld en het moet niet aangemeld worden. We zullen het nodige doen om in het BVR zelf de nodige aanpassingen te doen zodat de subsidies worden toegekend met inachtneming van het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van art. 106, tweede lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen."

Compensatie ten behoeve van het verrichten van diensten van algemeen economisch belang waarmee wordt voldaan aan sociale behoeften wat betreft onder meer kinderopvang, behoort luidens artikel 2, lid 1, c), van besluit 2012/21/EU[9] tot de categorieën van staatssteun die onder de toepassing ervan vallen. Het ontwerp dient evenwel grondig te worden aangepast indien men het in overeenstemming wenst te brengen met het genoemde besluit 2012/21/EU:

- bij artikel 4, a), van besluit 2012/21/EU wordt bepaald dat in een besluit de inhoud en de duur van de openbaredienstverplichtingen worden vermeld, waarvoor artikel 2 van het ontwerp niet volstaat;

- het ontwerp dient bovendien te worden aangevuld met een "beschrijving van het compensatiemechanisme en de parameters voor berekening, monitoring en herziening van de compensatie", zoals wordt vereist bij artikel 4, d), van besluit 2012/21/EU;

- krachtens artikel 4, e), van besluit 2012/21/EU dienen de besluiten waarin de openbaredienstverplichtingen zijn opgenomen, regelingen te bevatten om eventuele overcompensatie te vermijden en terug te vorderen, waartoe het ontwerp eveneens moet worden aangevuld;

- bij artikel 5, lid 9, van besluit 2012/21/EU wordt een interne boekhouding vereist waarin de kosten en de inkomsten die verband houden met de diensten van algemeen economisch

[9] Besluit van de Commissie van 20 december 2011 'betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen'.

belang, en de kosten en de inkomsten van de andere door dezelfde organisator verrichte diensten, gescheiden opgenomen zijn. Ook hieromtrent zijn geen bepalingen opgenomen in het ontwerp.

Zo men het ontwerp niet in overeenstemming brengt met besluit 2012/21/EU, zal het alsnog dienen te worden aangemeld bij de Europese Commissie aangezien dan niet voldaan is aan de voorwaarden om vrijstelling van aanmelding te genieten. Die aanmelding is dan noodzakelijk om de sanctie te vermijden in geval van een onterechte niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is (zelfs indien ze verenigbaar met het recht van de Europese Unie verklaard zou kunnen worden als ze correct werd aangemeld).

11. Zo het nakomen van de nog niet vervulde vormvereisten zou leiden tot wijzigingen aan het ontwerp, dienen die wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

ALGEMENE OPMERKINGEN

12.1. In de artikelen 32, 33, 65 (betreffende het door de doelgroepwerknemer te verwerven kwalificatiebewijs) en 62 en 64 van het ontwerp (betreffende de kwalificatiebewijzen waarover de verantwoordelijke of de kinderbegeleiders moeten beschikken) wordt een delegatie verleend aan de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen (hierna: de minister) om het kwalificatiebewijs te bepalen.

Gevraagd of de delegatie niet nader bepaald kan worden, verklaarde de gemachtigde dat zal worden toegevoegd dat de minister de leerinhouden en de uitreikende instanties zal bepalen.

12.2. Betreffende artikel 68 van het ontwerp gevraagd of het niet mogelijk is in het tweede lid de criteria te bepalen waarmee de minister rekening moet houden om het percentage van de verhoging te bepalen, verklaarde de gemachtigde:

> “Dat percentage hangt af van de bijkredieten die ter beschikking gesteld worden. Misschien moet dat [inderdaad] verduidelijkt worden.”

13. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting betreffende de temporele gelding van het te nemen besluit:

> “In de eerste plaats willen we nog eens kaderen dat dit BVR er louter tijdelijk komt ter vervanging van de twee reeds bestaande BVR’s:
>
> - besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 houdende de voorwaarden voor de erkenning en subsidiëring als gemandateerde voorziening, coördinatiepunt en flexibele opvangpool van doelgroepwerknemers
>
> - besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 houdende de voorwaarden voor toestemming voor en subsidiëring van lokale diensten buurtgerichte kinderopvang
>
> De subsidiëring die ze kregen, loopt verder zoals voorheen.
>
> Inhoudelijk werden er geen voorwaarden toegevoegd of gewijzigd. Waar mogelijk qua formulering soms verbeterd of verduidelijkt. Dit BVR moet louter dienen als overgang naar een nieuw BVR dat door de minister van Welzijn en de minister van Sociale Economie zal genomen worden, in uitvoering van het oprichtingsdecreet van

> 30 april 2004 en het nieuwe decreet lokale diensteneconomie dat in 2015 in werking zal treden. Dit blijkt ook uit het feit dat het stuk rond de aanvraagprocedure verwijderd werd, aangezien het niet de bedoeling is om op basis van dit besluit nog nieuwe erkenningen of toestemmingen te geven."

Bij het decreet van 22 november 2013 'betreffende de lokale diensteneconomie' wordt het decreet van 22 december 2006 'houdende de lokale diensteneconomie' opgeheven, overeenkomstig het (nog te nemen) besluit 'tot uitvoering van het decreet van 22 november 2013 betreffende de lokale diensteneconomie'[10] op 1 januari 2015. Aangezien de voorliggende regeling geënt is op het decreet van 22 december 2006, verdient het aanbeveling tevens te bepalen dat het te nemen besluit uitwerking heeft tot 31 december 2014. De gemachtigde stemde hiermee in. In dit geval dienen de artikelen 32, tweede lid, en 33, tweede lid, van het ontwerp te worden herbekeken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

14. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen werd opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

15. Aangezien geen beroep werd gedaan op de hoogdringendheid, maar om advies werd gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, dienen het zevende tot het vijftiende lid van de aanhef te worden vervangen door één enkel lid, luidend:

"Gelet op advies 56.345/3 van de Raad van State, gegeven op 12 juni 2014, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;".

DISPOSITIEF

Artikel 3

16. In artikel 3, eerste lid, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van een indexering met toepassing van de wet van 1 maart 1977 'houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld', maar voor het tijdstip van de indexering wordt bepaald dat ze gebeurt "telkens twee maanden nadat het viermaandelijks voortschrijdend gemiddelde van de gezondheidsindex een bepaalde drempelwaarde overschrijdt". Er dient te worden nagegaan of dit werkelijk de bedoeling is. Zo men een indexering op basis van het gezondheidsindexcijfer wenst, dient te worden verwezen naar "het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van

[10] Over de ontwerpvorm van dit besluit heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 19 mei 2014 advies 56.014/1 gegeven.

artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1994 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen”.

Artikel 9

17. Door de tweede zin van artikel 9 van het ontwerp zou de indruk kunnen worden gewekt dat men een vestigingsregeling instelt, alsof een organisator die dezelfde functies uitoefent als een erkende gemandateerde voorziening of erkend coördinatiepunt zijn activiteiten niet zou mogen uitoefenen zonder erkend te zijn. Volgens de gemachtigde is dit niet de bedoeling. Zij verklaarde:

> “Het is enkel bedoeld dat er per zorggebied slechts één organisator erkend en gesubsidieerd kan worden door Kind en Gezin en WSE om de coördinatiefunctie op te nemen. We sluiten inderdaad regelgevend niet uit dat er eventueel andere organisatoren aanwezig zijn in het zorggebied die zonder erkenning of subsidiëring deze taken opnemen. Door te verwijzen naar ‘de aanwezigheid van een gemandateerde voorziening of coördinatiepunt’, verwijzen we dus naar een organisator die dergelijke erkenning en subsidiëring heeft van Kind en Gezin. Een organisator die geen erkenning heeft, zal zich in principe geen gemandateerde voorziening of coördinatiepunt noemen. Maar indien het voor verwarring kan zorgen, kunnen we dit uiteraard aanpassen.”

Gelet op deze uitleg wordt de genoemde zin het best weggelaten.

Deze opmerking geldt ook voor artikel 11, eerste zin, van het ontwerp.

Artikel 15

18. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij artikel 15 van het ontwerp:

> “Er wordt een erkenning gegeven per zorggebied. Een organisator kan bijgevolg een erkenning hebben voor verschillende zorggebieden. Met de erkenning kan hij die taken alleen binnen het bepaalde zorggebied opnemen.”

Het artikel zou duidelijker kunnen worden geredigeerd.

Artikel 20

19. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij artikel 20 van het ontwerp:

> “Aangezien Brussel een veel groter gebied is dan de andere zorggebieden, wordt daar een hoger minimum opgelegd dan voor de zorggebieden in Vlaanderen
>
> Er wordt maximaal één VTE betaald. Misschien moet de formulering op dit punt bijgesteld worden.”

De formulering van de zinsnede “maximaal over één voltijdse equivalente van een coördinatiefunctie” moet inderdaad worden aangepast.

Artikel 21

20. De gemachtigde is het ermee eens dat in artikel 21 van het ontwerp moet worden bepaald dat gelijkwaardige kwalificatiebewijzen uit de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap en uit lidstaten van de Europese Unie of andere staten waarmee een overeenkomst bestaat inzake de erkenning van beroepskwalificaties ook in aanmerking komen als kwalificatiebewijs waarover de erin bedoelde coördinator dient te beschikken.

Artikel 28

21. Gevraagd of het kwaliteitskader aangeboden door Kind en Gezin, waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 28, derde lid, van het ontwerp, bindende waarde heeft en of er dus een verordenende bevoegdheid aan Kind en Gezin wordt verleend, verklaarde de gemachtigde:

> "Het betreft geen verordenende bevoegdheid maar een ondersteunend kader waarop men kan terugvallen. Het artikel bepaalt letterlijk 'ter ondersteuning'. Het wordt ook niet strenger als dat gehanteerd."

Artikel 37

22. Daargelaten dat artikel 37 van het ontwerp gedeeltelijk overbodig is omdat het slechts een herinnering inhoudt aan bestaande regelgeving, dient op de derde regel ervan het woord "aanvullende" te worden weggelaten, terwijl dat woord op de voorlaatste regel ervan dient te worden toegevoegd voor het woord "omkaderingspremie".

Artikel 44

23. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij de vraag waarom enkel organisatoren van BND-projecten die op 31 december 2007 al een subsidie kregen (van Kind en Gezin of van het Departement Werk en Sociale Economie) de toestemming en de bijhorende subsidie kunnen krijgen, en wat derhalve de verantwoording is, vanuit het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, om organisatoren die pas na 31 december 2007 een subsidie verkregen en nieuwe organisatoren, die na de inwerkingtreding van het ontwerp beginnen te werken, uit te sluiten van deze subsidie:

> "De BND-projecten bestaan al een hele tijd niet meer. Deze zijn destijds in het toepassingsgebied opgenomen omdat hun opdrachten nauw aansloten bij deze subsidie, en om hun subsidiëring vandaag verder mogelijk te maken, werd de omschrijving van het toepassingsgebied nu gewoon overgenomen.
>
> Zoals echter reeds werd aangegeven, is er geen nieuwe uitbreiding van de subsidies uit dit besluit voorzien en zal dit naar de toekomst helemaal hervormd worden."

Indien het gegeven dat geen nieuwe toekenning van subsidies zal gebeuren, uit het ontwerp zou blijken, lijkt die verantwoording afdoende.

Artikel 58

24. Gevraagd wat in artikel 58, eerste lid, 4°, van het ontwerp wordt bedoeld met "doelgroep[medewerkers]", verklaarde de gemachtigde:

> "De doelgroep zal verschillend zijn naargelang waar men gelokaliseerd is. Vandaar dat hiervan geen exacte definitie kan gegeven worden. De activiteit van lokale diensten is gericht op de groepen die in art. 58 impliciet benoemd zijn: kwetsbare gezinnen die ondervertegenwoordigd zijn, gezinnen in de buurt, …Dit zal verschillen van lokale dienst tot lokale dienst.
>
> Vandaar dat ook niet noodzakelijk voor iedereen 75 erkende plaatsen gevraagd worden aangezien een bepaalde lokale dienst enorm veel competentie en kennis kan hebben over de doelgroep die in hun gebied wonen en naar de opvang komen."

Aangezien het gaat om een subsidievoorwaarde, moet toch een omschrijving van het begrip "doelgroep" worden opgenomen.

Artikel 60

25. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij artikel 60 van het ontwerp:

> "De richtlijnen zijn niet bindend. In de praktijk zijn er vandaag verschillende organisatoren die met een specifiek registratiepakket werken en door middel daarvan gegevens bezorgen en niet op de daarvoor voorziene formulieren van Kind en Gezin. Ook deze wijze van bezorgen wordt aanvaard."

Uit artikel 60 van het ontwerp moet blijken dat ook een registratie volgens een andere manier dan deze bepaald in de richtlijnen van Kind en Gezin, mogelijk is.

Artikel 72

26. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij artikel 72 van het ontwerp:

> "De subsidies in dit besluit zijn subsidies die geprogrammeerd worden. Aangezien dit, zoals hoger uiteengezet, een overgangsbesluit betreft, zullen er geen nieuwe toekenningen meer gebeuren op basis van dit besluit. Wat de organisatoren van kinderopvang van baby's en peuters betreft, bestaan er geen lokale diensten voorschoolse opvang meer aangezien de opdracht als lokale dienst van deze organisatoren die voorheen lokale dienst waren, vervat zit in de plussubsidie op basis van het decreet van 20 april 2012 en het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Deze organisatoren hadden voor 1 april op basis van het BVR lokale diensten echter wel ook recht op een subsidie van het departement WSE voor hun doelgroepwerknemers en de begeleiding hiervan. Om deze klaverbladfinanciering te kunnen verder zetten, in afwachting van een volledige hervorming van de regelgeving, is deze titel 4 tot stand gekomen.
>
> Omwille van die context werd het zo afgebakend omschreven. In het toekomstig nog uit te werken systeem zal dan een nieuwe klaverbladfinanciering uitgewerkt worden waarin alle organisatoren die voldoen aan de voorwaarden kunnen op intekenen."

Indien het gegeven dat geen nieuwe toekenning van subsidies zal gebeuren, uit het ontwerp zou blijken, lijkt die verantwoording afdoende.

Artikel 85

27. In artikel 85, derde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de erin bedoelde beslissing “gemotiveerd” is. Voorschrijven dat het om een gemotiveerde beslissing moet gaan, is tegelijk overbodig en misleidend. Overbodig, nu dat vereiste reeds voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Misleidend, omdat erdoor ten onrechte de indruk wordt gewekt dat de formele motiveringsplicht niet bestaat zonder dat zulks uitdrukkelijk wordt voorgeschreven. Tenzij een meer verregaande motiveringsplicht dan welke uit de wet van 29 juli 1991 voortvloeit zou worden beoogd, in welk geval de draagwijdte ervan nader dient te worden omschreven, dienen de woorden “is gemotiveerd en” te vervallen in de genoemde bepaling.

Artikel 88

28. Gevraagd of in artikel 88 van het ontwerp geen analoge bepaling als artikel 84, eerste lid, van het ontwerp moet worden opgenomen, bevestigde de gemachtigde dat dit effectief het geval is.

Artikel 95

29. Luidens artikel 95 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 april 2014. De gemachtigde geeft volgende verantwoording voor de inwerkingtreding met terugwerkende kracht:

> “Het betreft hier geen vestigingsregeling maar een zuivere subsidieregelgeving. Uiteraard mag iedereen die wil, dezelfde taken en opdrachten opnemen, maar zal hiervoor dan niet noodzakelijk de subsidie ontvangen. Dus geen ‘vergunningsplicht’.
>
> De retroactiviteit van dit besluit is noodzakelijk om geen hiaat te laten ontstaan in de werking en subsidiëring van alle bestaande organisatoren met een erkenning als gemandateerde voorziening, coördinatiepunt of flexibele opvangpool, of met een toestemming als lokale dienst. Het BVR van 9 mei 2008 over de lokale diensten werd al opgeheven dmv het Vergunningsbesluit van 22 november 2013.
>
> Al deze organisatoren hebben sinds 1 april uiteraard gewoon hun werking van voordien verder gezet en de specifieke dienstverlening uitgevoerd en verwachten uiteraard de daarbij horende subsidiëring. Bij gebrek aan retroactiviteit van dit besluit heeft Kind en Gezin geen rechtsgrond om de subsidies uit te betalen tussen 1 april en de eventueel toekomstige inwerkingtredingsdatum.”

Aangezien het effectief alleen gaat om een louter begunstigende subsidieregeling, kan de terugwerkende kracht worden aanvaard.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT